

5. Anvendelse af den indtjente Udbytteandel.

Ved Afgørelsen af, hvorledes der skal forholdes med den Udbytteandel, der ved Aarets Slutning tilfalder Arbejderen, gør der sig to forskellige Synspunkter gældende:

Det ene gaar ud paa, at Andelen straks bør udbetales Arbejderen, enten saaledes, at den faktisk udbetales ham, eller saaledes, at den indsættes paa en Konto, lydende paa hans Navn, og hvoraf Beløbene kan hæves paa Anfordring.

Det andet Synspunkt hævder, at Andelen ikke bør udbetales, men reserveres med Henblik paa Arbejderens Fremtid.

For det første Synspunkt anfører Tilhængerne af det, at man kun derigennem, at Arbejderne straks faar udbetalt deres Andel i Udbyttet, opnaar de Maal, som Systemet tilstræber: forøget Interesse hos Arbejderne for Produktionen. Endvidere anfører man, at Arbejderne i Kraft af det Løfte, man har givet dem om Andel i Udbyttet og den forøgede Indsats i Produktionen, som dette maa antages at have fremkaldt, har et egentligt Krav paa at faa Andelen udbetalt uden yderligere Betingelser, og at de selv maa have Beføjelse til at træffe Bestemmelse om dens Anvendelse.

Arbejdernes Mistænksomhed overfor Systemet vil let blive vakt, naar dette ikke giver sig Udtryk i Udbetalingen af de fortjente Andele.

Imod den kontante Udbetaling anfører man fra den anden Side, at Arbejderne endnu ikke kan anses for at have naaet en saadan økonomisk Modenhed, at de vil anvende det udbetalte Udbytte paa en fornuftig Maade, særlig til Sikring af en sorgfri Alderdom eller til Forsørgelse af Familien efter deres Død. Faren er altfor stor for, at Beløbet straks skal blive forbrugt til Tilfredsstillelse af øjeblikkelige Fornødenheder, saaledes at det undrages Opsparingen. Dertil kommer, at ingen Virksomhed kan garantere at kunne give Udbytte hvert Aar, og at manglende Udbytte et Aar vil berede Arbejderen større Skuffelse, naar han ellers plejer at faa Udbyttet udbetalt kontant, og vil indvirke skadeligt paa hans Økonomi, der paa Grundlag af de tidligere Aars Udbytte er indstillet paa denne Indtægt. Der er en vis Fare for, at et saadant enkelt Aars Skuffelser skal bevirke, at Arbejderne vender sig imod Systemet og kræver det afskaffet. Det samme gør sig gældende i Tilfælde af, at Aaret vel ikke ender uden Udbytte, men dog med et betydeligt mindre Udbytte end de tidligere Aar.

Som Følge af disse Betragtninger har visse Udbyttedelings-systemer valgt at gaa Mellemsvejen og lade en Del af Udbyttet blive udbetalt kontant, medens den øvrige Del reserveres med Henblik paa Fremtiden.

A. Kontant Udbetaling.

I Almindelighed udbetales Andelen faktisk; i visse Tilfælde hensættes den paa en Sparekassebog, eller der gives Arbejderen Adgang til at lade Andelen forblive staaende paa en Konto i Firmaet for derved at opmuntre ham til Opsparing. I begge Tilfælde gælder dog, at han har fri Adgang til uden at opfylde yderligere Betingelser at faa det indestaaende Beløb udbetalt paa Anfordring.

I et enkelt Tilfælde (*»Maison B. Taillan Fils i Marseille»*) indeholder Reglementet Bestemmelser om en kvartalsvis à Conto Udbetaling paa Aarets Udbytte. I Porcelænsfabriken *»Marc Larchevêques i Vierzon»*, kan Personalet i Juli Maaned faa Forskud paa deres Andel i det første Halvaars Udbytte.

B. Hensættelse til senere Anvendelse.

Indenfor de Udbyttedelings-Systemer, der indeholder Bestemmelser om, at Andele ikke skal udbetales kontant, men hensættes til senere Anvendelse, findes der atter flere forskellige Systemer. Nogle gaar ud paa, at Hensættelsen skal finde Sted paa en Konto